

nesker, skriver han følgende: „Kun saa meget tror jeg, man tør sige, at med Henry Georges Reform vil en af Fattigdommens væsentligste Aarsager være ude af Verden, og i samme Grad som Fattigdommen tør man vel haabe, at ogsaa dens uhyggelige Virkninger ville forsvinde.“ Efter disse Udtalelser tør man gaa ud fra, at det ærede Medlem vil være en af de ivrigste Forkæmpere for, at disse Beskatningsideer blive indførte her i Landet, for noget smukkere Formaal paa det socialpolitiske Omraade end at fjerne en af Fattigdommens væsentligste Aarsager kunne Medlemmerne af dette høje Ting dog neppe tænke sig.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at jeg har ikke forsøgt nogen indgaaende Imødegaelse af de Angreb, som bleve rettede mod denne Beskatningsteori i Gaar. Jeg bad ikke om Ordet i Gaar, fordi Tiden var saa fremrykket. Jeg synes heller ikke, Tiden nu er belejlig til at komme ind paa en dybere Undersøgelse af Spørgsmaalet, men jeg har dog ikke villet tie ganske stille, for at det ikke skulde se ud, som om min Tavshed var Samtykke.

N. P. Jensen (Randers Amts 4de Valgkreds): Jeg beder det ærede Medlem lægge Mærke til, hvad jeg skriver i den samme Pjece, som det ærede Medlem nu taler om, nemlig, at her som ved alle teoretiske Betragtninger er der Tale om en Letbevægelighed i Formen, som aldrig finder Sted i Praksis. Det er er Teori, og som Teori yder jeg den min Tilslutning, som Praksis ønsker jeg den et godt Stykke frem ad Vejen, for jeg tror, som jeg sagde i Gaar, at der er adskilligt godt at vinde ad den Vej. Som sagt, jeg tror, at Vurderingen kan gøres med al ønskelig Nøjagtighed, men Betingelsen er, at man undlader at gaa til en Vurdering af de Snurrepiberier, som stadig komme frem i Diskussionen. Det er noget ganske andet end det, som det ærede Medlem siger. For øvrigt skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg i samme Pjece tager Afstand fra at have Skatten som eneste Skat. Det kommer nemlig meget an paa, i hvilket Omfang man lægger Skatten over paa dette Grundlag.

K. J. Møller: Jeg takker det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (N. P. Jensen) for den uforbeholdne Udtalelse, han kom med, at han slutter

sig til de Krav, som Henry George har fremsat. At han ikke ønsker hele Skatten lagt paa Jorden, tillægger jeg ikke nogen som helst Betydning, det ligger ikke for i dansk Politik i Øjeblikket. Jeg har kun villet fremhæve ved det, jeg har citeret af det ærede Medlem, at han tror, at en af Fattigdommens væsentligste Aarsager vil være fjernet, hvis vi følge den Vej, som Henry George har anvist.

Schack: Da Militærbudgetterne ere en væsentlig Del af det Finanslovsfor-slag, som vi vel snart skulle vedtage, vil det ikke synes mærkeligt, at jeg retter nogle Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister om den Militærpolitik, han agter at føre i Fremtiden. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har interPELLERET ham i samme Anledning, men der er nogle specielle Spørgsmaal, jeg ønsker at rette til den højtærede Minister. Som ærede Medlemmer ere bekendte med, har der været nedsat en Garnisonskommission, som skulde skaffe Garnison til de Afdelinger, der efter de nye Forsvarslove skulde henlægges til Sjælland. Som ærede Medlemmer og Forsvarsministeren vide, skulde efter kongelig Anordning af 26. Oktober 1909 den 20. April d. A. alle disse Afdelinger være førte herover og den tredje Division være formeret. Garnisonsspørgsmaalet er altsaa et Spørgsmaal af allerstørste Vigtighed. Kommissionen har løst sin Opgave paa særdeles god Maade, den har faaet gode Kontrakter, og den venter kun paa den højtærede Forsvarsministers Decision i Sagen, saa kan alt gaa i Orden. Enhver vil se, hvor vigtigt det er, at Garnisonsspørgsmaalet kommer i Orden. Vi vide, at Københavns Landbefæstning er svag, og der er ingen Udsigt til, at den skal blive stærk i en nær Fremtid. Det gælder blot om at faa Tropperne herover, at faa Garnisonsforholdene, Mobiliseringsforholdene og Troppekoncentrationen til Sjælland i Orden. Men før vi kunne faa Troppekoncentrationen i Orden, maa vi have Mobiliseringsspørgsmaalet i Orden, og før dette kan ske, maa vi have Garnisonsforholdet ordnet. For Øjeblikket ligger alt i Kaos. Det er ikke de vedkommende Officerers Skyld, men det er ikke lykkedes at faa den højtærede Forsvarsministers Decision i Sagen. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Forsvarsminister, om han ikke af sine Embedsmænd er bleven gjort bekendt med, at Afgørelsen af dette Spørgsmaal haster, og at det er en Sag af yderste Vigtighed. Jeg mener na-